

(1) Tak od dneška vím, jak zavíráš oči, když pusu ti dávám,
jak otáčíš hlavu, všechno už víš, to, co bych chtěl,
snad se mi zdáš, nebo nechápu nic,
snad jsem jen blázen, co chtěl bych víc,
ty můj vánku, skládanko hezká z kouzelných chvil.

(2) Do závěsů nutí se den a my máme půlnoc,
cítím tvůj dech a trochu se bráním hladit tě víc,
poprvé blízko, blízko tě mám
a tvoje tvář je plná stop mých,
začnu se bát, jestli to moje rád ti neublíží.

(3) A už se mi stýská, pitomej čas, už musíš jít,
uklidím okurky, polštáře, naposled pusu ti dám,
ruce si chvíli nebudu mít,
pel z tvojí kůže nechci si vzít,
tak zase zítra, ty můj vánku milovaný.

(4) = (1) + milovaná ...